سرمقاله

صلح یا آغاز بازی خطرناک دیگر

حفیظ الله زکی

این روزها سرو صدای صلح گوش فلک را کر کرده است و خبرها حاکی از آن است که مذاکرات صلح با طالبان در روزهای نزدیک آغاز می شود.

پروسه صلحی که در شش سال تلاش مستمر حکومت افغانستان در عرصه داخلی و بین المللی به نتیجه نرسید، طی شش ماه گذشته به پیشرفت های فوق العاده ای دست یافته است.

کم کم باید به اظهارات وزیر داخله پاکستان باور کرد که همکاری پاکستان و افغانستان در مبارزه با تروریسم و هراس افگنی معجزه می کند. حاضر شدن رهبران طالبان به مذاکرات صلح با حکومت افغانستان در شرایط فعلی کمتر از معجزه نیست. طالبانی که همواره حکومت افغانستان را مزدور و دست نشانده بیگانه می دانستند و هرنوع مذاکره با حکومت را رد می کردند. طالبان هنوز بر امارت اسلامی پای می فشارند و با قانون اساسی و نظام سیاسی افغانستان مخالفت دارند. درحالی که قانون اساسی و نظام سیاسی دموکراتیک و مبتنی برقانون و انتخابات از خطوط قرمز حکومت و مردم افغانستان به شمار می آید. این که چگونه این دو ایده متضاد و ناهمگون می تواند به یک راه حل میانه ای دست پیداکند؛ هنوز مشخص نیست.

سوال اصلی این است که چطور طالبانی که طی سالهای گذشته هر بار که صدای صلح از سوی حکومت افغانستان بلند می شد، با راه اندازی عملیات نظامی، حملات انتحاری و کارگذاشتن مین های کنار جاده ای و دامن زدن به ناامنی و خشونت به آن پاسخ می دادند؛ اما این بار با ملایمت برخورد می کنند؟

مسأله اصلی را حکومت قبلی بیان کرده بود که کلید صلح افغانستان به دست آمریکا و پاکستان است و اگر این دو کشور بخواهند در افغانستان صلح برقرار می شود و اگر نخواهند، نمی شود.

حالا شواهد و قراین حکایت دارد که پاکستان می خواهد طالبان و شبکه حقانی را بر سر میز مذاکره بکشاند. این خواست در جریان سفر های دوجانبه مقامات بلند پایه سیاسی و امنیتی دو کشور تقویت شده است. پاکستان با آغاز به کار حکومت وحدت ملی سعی کرد که با این کشور روابط حسنه برقرار نماید و کوشش کرد تا تنش ها و بی اعتمادی های گذشته میان دو کشور را از میان بردارد.

اکنون در اثر تعامل و تلاش دو کشور فضای لازم برای همکاری های همه جانبه پدید آمده است و پاکستان برای این که گام های نخستین را در راستای اعتماد سازی و نشان دادن صداقت و حسن نیت خود بردارد، لازم است که رهبران طالبان و شبکه حقانی را به پای میز مذاکره بکشاند. این کار برای پاکستان دشوار و هزینه بر نخواهد بود؛ زیرا حیات سیاسی این گروه ها بستگی به همکاری حکومت پاکستان دارد و این گروه ها ناچار است که از پاکستان حرف شنوی داشته باشند. ثانیا رهبران طالبان در سالهای اخیر به شدت مادی پرست شده اند. اینها با تفکرات ایدیولوژیک گذشته پای بندی ندارند. رهبران طالبان امروزه مانند هر سیاستمدار دیگر افغانی صرف دنبال قدرت و ثروت اند. پس کنار آمدن با آنها زیاد مشکل نخواهد بود. ثالثا ظهورگروه های تروریستی و خشونت پرور یک پروژه سیاسی است که با خواست سیاسی به وجود می آید و در زمان مشخص پیدا می شوند و در شرایط معین می میرند. شواهد نشان می دهد که پروژه طالبان عمرش به پایان رسیده و دیگر از مؤثریت قبلی خود افتاده است؛ لذا تنها راه برای بقای آنها پیوستن به روند سیاسی است.

اما ترس عمده مردم این است که با ختم پروژه طالب، پروژه دیگری تحت عنوان جدید در افغانستان راه اندازی شود. پروژه ای که وظایف طالبان را به گونه خشن تر و بیرحمانه تر به پیش ببرد. ظهور گروه داعش در بسیاری از مناطق و ربودن بیش از سی نفر مسافران هزاره از مسیر قندهار- کابل نشان می دهد که بازی خطرناک جدیدی تحت عنوان صلح با طالبان و مقابله با چالش گروه های هراس افگن در افغانستان، آغاز شود که در نهایت بازنده هردو بازی- صلح و جنگ- حکومت و مردم افغانستان باشد.

آیا صلح با طالبان افتتاح پروژه داعش است؟

عبدالله هروی

از روزهایی که مسئله صلح با طالبان دوباره جان گرفت و از میزان پیشرفت و امیدواری به آن سخن گفته شد، زمزمه های حضور گروه داعش در کشور نیز در گوش ها طنین انداز گردیده و روزبروز قوت گرفت. این موضوع هم چنان ادامه یافت تا روزهای اخیر که از نشست قریب الوقوع نمایندگان طالبان و حکومت و میانجیگران بر دور میز مذاکره نوید داده شد؛

در مقابل و موازی با آن گزارش های به نشر رسید که گروهی نقاب پوش و لباس سیاه بر تن که با زبان غیر رایج در کشور سخن می گفتند، در مسیر راه قندهار – کابل بس مسافربری بنام غزنی پیما را متوقف نموده و شماری از مسافرین که اغلب از مردم هزاره (بی دفاع ترین مردم) را همراه با خانواده های شان که از دیار غربت و هجرت بوطن بازگشته بودند، با خود بردند. بگفته یکی از شاهدین که به خبرگزاری ها نقل نموده نزدیک به دوساعت افراد نقاب پوش مسافرین را متوقف نموده و به تجسس آنان اقدام نموده است.

در طی این دو ساعت هیچ نیروی امنیتی اردو یا پولیس در منطقه ظاهر نگردیده است. بعد از آنکه افراد نقاب پوش مسافرین را با خود بردند، یعنی با گذشت دو ساعت نیروهای امنیتی پیدا شدند.

لازم است پیش از آنکه بعنوان نوشتار پرداخته شود، در زمینه گزارش فوق نکاتی چند یادآوری شود. نخست این که مدت های مدیدی است که شاهراه کابل- قندهار-هرات از ناامن ترین راه های کشور بوده است.

بارها در این باره مسافرین و ساکنین ولایت های که در این مسیر قرار دارند از ناامنی و حضور نیروهای مخالف مسلح شکایت برده اند.

اما متاسفانه بنابه دلایل نامعلوم در این باره اقدامی جدی صورت نگرفت. هم چنین در این اواخر که موضوع حضور افراد مسلح که خود را وابسته به داعش قملداد کرده اند نیز در گزارش ها آمده بود. حال این که این گزارش ها تا چه حد دقیق بود یا نه ، اما شرایط امنیتی ایجاب می نمود که اقدام های مقتضی از سوی مسئولین گرفته شود. اما متاسفانه بازهم اهتمام لازم صورت نگرفت و موضوع نادیده انگاشته شد. نکته مهم تر این که معلوم نیست توقف و مسدود ساختن یک شاهراه اساسی و اصلی کشور به مدت دو ساعت چگونه از دید و نظر نیروهای امنیتی پنهان مانده و در طی این دو ساعت آنان به امداد و کمک مسافرین نرفته اند؟

هم چنین دقیقا پس از این که افراد مسلح نقاب پوش مسافرین را با خود برده اند نیروهای امنیتی در محل حاضر می شوند؛ این مسئله در اصل مشکوک بوده و پرسش های جدی را مطرح می سازد؟

اما درباره زمزمه های حضور هواداران یا عناصر وا بسته به داعش گزارش های متواتر نشر گردیده است که قضیه را از حد شایعه فراتر برده است.

چنانچه پس از ماه‌ها شک و تردید در مورد حضور و فعالیت این گروه در کشور، نحوهٔ برخورد و جلوگیری از گسترش این گروه در دستور کار شورای وزیران قرار گرفت. بر بنیاد گزارش ها در این جلسه با اشاره به حضور گروه داعش در کشور تاکید صورت گرفت که فعالیت های این گروه را زنگ خطری برای کشور دانست و نباید این تهدیدات مرتبط با آن نادیده گرفته شود. قابل یاد آوری است که رسانه‌ها در مورد حضور و فعالیت گروه داعش در برخی از ولایات کشور، از جمله در ولایت‌های هلمند، غزنی، ارزگان و سرپل، گزارش‌های منتشر کرده و به تازگی گفته اند که شب‌هنگام در مناطقی از ولایت لوگر، در نزدیکی پایتخت، بر خانه‌ها حمله کرده و زیارت‌گاهی را نیز به آتش کشیده‌اند.

هم چنین در ناحیه های از پایتخت نیز بیرق داعش به شکل سمبلیک بلند گردیده و یا اعلامیه های داعش پخش گردیده است.

همانطور که قبلا اشاره شد متاسفانه مسئولین حکومتی در مورد زمزمه های حضور داعش کاملا غفلت و سهل انگاری ورزیده اند.

آنان با توجیهات مختلف این شایعات را بی بنیاد دانسته و نسبت به آن هیچ گونه واکنشی از خود نشان ندادند. اما در روزهای اخیر که قضیه جدی گردید فقط در حد یک جلسه تعارفی وزرا در برابر این گزارش ها واکنش نشان داده شد.

گمان برده می شود که سهل انگاری یاد شده بخاطر این پندار صورت گرفته باشد که مسئله بروز و رخنه نمودن داعش در کشور را امری بعید تلقی می کردند. چنانچه برخی بر این پندار بودند که افغانستان زمینه و شرایط پذیرش و نفوذ افکار داعشی را ندارد.

اما حوادث اخیر تصور یاد شده را شدیدا نقض می‌کند. خبرهای تأییدنشده‌ای در رسانه‌های اجتماعی دست‌به‌دست می‌شود که گویا هواداران این گروه، نشست و بیعت‌های شبانه دارند. در مورد دیگر، شب‌نامه‌های این گروه در امن‌ترین مناطق کابل پخش شده است. پرسش این است: این شب‌نامه‌ها را چه کسانی پخش می‌کنند؟ نکته اساسی که این نوشتار آن را دنبال می کند این است در شرایطی از نفوذ داعش بصورت آرام و پیوسته صحبت به میان آمده و گزارش های مربوط به آن به نشر می رسد که حکومت تمام توان و توجه خود را برای مذاکره با طالبان معطوف ساخته است.

این توجه همه جانبه سبب غفلت از سایر زمینه ها و وضعیت کشور گردیده است. بناء این نگرانی وجود دارد که مشغول شدن و پرداختن تمام به مسئله مذاکره با طالبان فرصت و زمینه ای را برای دیگر مخالفین فراهم نگرداند تا با نام داعش یا هرگروه هراس افگن عرض اندام نمایند. به معنای دیگر مسئله گفتگو و صلح با طالبان اگر از یک سوی به معنای پایان کار و مخالفت طالبان قملداد گردد از جانب دیگر آغاز پروژه دیگری بنام داعش در کشور سبب نگردد.

البته یادآوری این نکته یا هشدار هرگز به معنای این نیست که حکومت از تلاش‌هایش برای تضمین ثبات منطقه و کشور، دست بردارد. یا اینکه گفت‌وگوی صلح کنار گذاشته شود، بلکه مسئله اصلی این است که نباید از یادبرد که صلح با طالبان به معنای پایان بی‌ثباتی و برچیده‌شدن لانه‌های تروریستی از کشور نخواهد بود. متاسفانه و درد مندانه ما با واقعیت جدید و مخرب تر ازگذشته روبروهستیم که نباید آن را در معادلات تامین صلح و ثبات در کشور نادیده بگیریم و این پدیده مخرب و خطرناک داعش است. حکومت و نیروهای امنیتی کشور باید به دقت فعالیت‌های این جنگجویان را تحت کنترل داشته و با آن با قدرت تمام مقابله نمایند. بخصوص که تا هنوز نیروهای ویژه ایالات متحده که یکی از وظایف آنان مبارزه با تروریسم است، در کشور مستقر هستند.

این نیروها باید در هماهنگی با نیروهای داخلی، برای کنترل فعالیت‌های عناصر داعشیو دیگر مخالفین مسلح بکار گرفته شوند. ضرورت و نیاز جدی تامین ثبات و صلح در کشور این است که تمام قوای کشور و حمایت های داخلی و خارجی برای آن بکار افتاده و هرگونه مخالفت و مانعی با قدرت تمام از سرراه برداشته شود. اگر افغانستان در شرایط کنونی به چنین عملیه ای دست نزند و بدان موفق نگردد در آینده هرگز چنین فرصتی را بدست نخواهد آورد و نگرانی های امروز بدل به واقعیت های تلخ و تکان دهنده فردا خواهند شد.

پنجاه وسومین جلسه نوبتی کمیسیون عالی منع خشونت علیه

پنجاه وسومین جلسه نوبتی کمیسیون عالی منع خشونت علیه زن تحت ریاست پوهنیار سیده مژگان مصطفوی معین مسلکی وسرپرست وزارت امور زنان به روز چهار شنبه مورخ ۲۹ دلو ۱۳۹۳ در تالار کنفرانس ها برگزار گردید.

سرپرست وزارت امور زنان، ضمن خوش آمدید به اعضای عالی کمیسیون منع خشونت، روی چگونگی ارایه گزارش های اعضای کمیسیون صحبت نموده از همه اعضا عالی کمیسیون خواست به مناسبت فراه رسیدن هشت مارچ«روزجهانی زن» پشنهادها وطرح های شان به هیأت برگزاری هشت مارچ تسلیم نمایند تا به صورت بهتر وشگوفا تر از این روزجهانی تجلیل شود

در این جلسه، اعضای کمیسیون، با تأکید به ماده دوم و بند هفتم وماده سی ام قانون منع خشونت علیه زن، خواهان توقف آزار واذیت جنسی بانوان در محیط کار وآموزشی گردیده از وزارت تحصیلات عالی خواستند کمیته ی را جهت جلوگیری از آزار واذیت دختران در محیط های آموزشی، در همه موسسات تحصیلات عالی دولتی و خصوصی ایجاد نمایند.

پیوستن به ١٤ فبروری روز جهانی یک بلیون قیام بر ضد خشونت علیه زن

کمپاین پیوستن به ۱۴ فبروری روز جهانی یک بلیونی که ازسوی شبکه زنان افغان به همکاری وزارت امور زنان، کمسیون حقوق بشر و پارلمان به روز شنبه تاریخ ۲۵ دلو در سینما زینب برگزار گردیده بود، هیأت رهبری وزارت امور زنان، کارمندان دوایر دولتی، فعالین مدنی و زنان اشتراک ورزیده بودند.

این گردهمائی که برای همگام شدن زنان افغانستان با قیام جهانی یک بلیونی برای دست یابی زنان به حقوق بشر راه اندازی شده بود، پوهنیار سیده مژگان مصطفوی معین مسلکی و سرپرست وزارت امور زنان، ضمن قدردانی از حضور پر رنگ بانوان در این کمپاین، بیان داشت:

افغانستان از جمله کشور های استکه زنان با انواع خشونت های دامن گیر اند، آزار واذیت جنسی از چالشهای بزرگ خشونت علیه زنان در این کشور است.

سرپرست وزارت امور زنان، توسعه فرهنگی را از دلایل اصلی بهبود وضعیت اجتماعی زنان در کشور دانسته، گفت: در این اواخر با تغییر نگرش ها تعداد کثری از مردم، خوشبین به پیگری قضایای خشونت، آزار و اذیت جنسی، از سوی وزارت امور زنان هستند که این تغییر فکری باعث رویکر مثبت نسبت به زنان خواهد شد.

بانو مصطفوی، خشونت علیه زن را مغایر با ارزش ها وآموزه های دینی دانست، از علماً، امام های مساجد وتکایا، فرهنگیان و رسانه ها خواست در جهت آگاهی عامه وتنویر اذهان مردم کشور همه تلاش نمایند تا این که جامعه از شرع این پدیده نامیمون نجات یابد.

همچنان در این گردهمایی اعلامیه ی مطبوعاتی که از سوی شبکه زنان افغان قرائت گردید از حکومت وحدت ملی خواهان اقدامات زیر برای مبارزه با خشونت علیه زن گردیده اند.

۱:- ثبت وپیگیری قضایا آزار واذیت جنسی در محل کار، نهاد های آموزشی، اماکن عمومی وسایر محلات که این پدیده اتفاق می افتد.

۲:- ایجاد کمیته ی نظارتی برآزار واذیت جنسی در نهاد ریاست جهوری تحت نظر رئیس جمهور یا نمایند ایشان با عضویت فعالان حقوق بشر.

۳:- تدوین استراتیژی ملی مبارزه در برابر آزار واذیت جنسی و افزایش نقش نهاد های دولتی و غیر دولتی بویژه وزارت معارف، حج اوقاف، تحصیلات عالی، اطلاعات و فرهنگ و وزارت صحت عامه تا مبارزه جدی صورت گیرد.

۴:- راه اندازی کمپاین های آگاهی دهی و کنفرانس مطبوعاتی جهت تغییر افکار عمومی در مورد آزار و اذیت جنسی در برابر زنان.

۵:- تطبیق هر چه بیشتر و بهتر قانون منع خشونت علیه زنان.

۶:- از رسانه ها توقع می رود تا روشنگری در پیوند با آزار واذیت جنسی در برابر زنان را از اولویت های کاری خویش قرار دهند.

کارتون روز

روزنامه افغانستان The Daily Afghanistan
Daily Outlook Afghanistan

□صاحب امتیاز: داکتر حسین یاسا ۰۷۹۹٤۰۸۲۷۱
□مدیر مسوول: محمد رضا هویدا ۰۷۹۸۳٤۱۸٦۱
□سردبیر : حفیظ الله زکی ۰۷۹۹۱٥۷۳۷۱

□ کاریکاتوریست: خالق علی زاده

□دیزاین: محمد صالحی، علی‌اصغر زاهدی
□مسئول وب سایت: محمد علی بهرامی

□آدرس: کابل، شهرک امید سبز، فاز چهار، کوچه ششم، خانه نمبر V- ۱۳۷

◇
روزنامهٔافغانستان از همهٔ دانشمندان و نویسندگان دعوت به همکاری می نماید.
هیئت تحریر در ویرایش مطالب دست باز دارد.
مقالات وارده بازگردانده نمی شود.
مسئولیت مقالات به عهدهٔ نویسندگان آنها است و تنها سرمقاله بیانگر دیدگاه روزنامه افغانستان میباشد.
◇
روزنامه افغانستان بخش دری و پشتوی روزنامه اوت لوک افغانستان است.
◇
www.dailyafghanistan.com
Email: thedailyafghanistan@yahoo.com